

ARNHEMSCHE

COURANT.

Donderdag

den 30 Maart.

FRANKFORT, den 24ten Maart.

Berigten uit Konstantinopel, van den 28sten Februarij, melden het volgende: Wij hebben thans de Engelsche en Fransche dagbladen ontvangen, waarin over de beslagname van den *Vixen*, met genote heiligheid wordt gesproken. Hier maakt deze zaak niet het minste gedruisch, en men verwondert zich niet alleen in de diplomatieke, maar ook in de overige kringen, met betrekking tot die der scheepreiders, dat men zoo veel geweld daarover maken kon. De scheepreiders zijn er bij geïnteresseerd, om zonder eenige beperking vrachten naar alle streken te kunnen aanbrengen, zij wenschen derhalve, dat het verbod, om met de Circassische kusten te kunnen handelen, moge vervallen, en sparen geene moeite om de compagnie *Bell*, welke eigenlijk voor proefballon diende, tot schreeuwen aan te zetten. De heeren *Bell* behooren tot die lieden, wien niets onmogelijk schijnt; zij wisten zeer goed, wat zij te verwachten hadden, als de *Vixen* eenen Russischen kruiser ontmoette, en toen lieten zij hem uitloopen; thans zullen zij niet rusten voor dat zij van den eenen of anderen kant schadevergoeding bekomen, en alles in het werk stellen opdat hunne klachten maar zeer ver gehoord worden.

Tijdingen uit Athene over Patras, die tot het begin van Maart gaan, gewagen van de tevredenheid, welke de personen, die tot het gevolg van koning Griekische Majesteiten behooren, over hunnen toestand in Griekenland aan den dag leggen. Zij hebben woningen en verkeering ver boven hunne verwachting gevonden, en inderdaad is in het in dit laatste opzigt, en wat overigens de aangenaamheden des levens betreft, zoodanig in de hoofdstad van Griekenland gesteld, dat zij bijna voor geene andere hoofdsteden van Europa behoeft onder te doen.

Uit Manchen wordt den 23^{den} Maart het volgende geschreven. Heden, op goeden donderdag, had aan het koninklijke hof de top zelf verricht. De grijsaards verschenen in nieuwe kleeding, werden gespijzigd en ontvingen geschenken. De oudste dazer lieden was 98 jaar, en de jongste derzelven 87 jaar oud. — Even zoo verschenen de meisjes, als van ouds, twaalf arme jonge meisjes, welke mede, ter gelegenheid van de instelling van het heilig avondmaal, nieuw gekleed werden en geschenken ontvingen. Hare geleidster was eene 82 jarige weduwe. De koning was bij deze plegtigheid van het gansche hof omringd.

Uit de inkomende berigten blijkt, dat zoo wel in het zuidelijke als het noordelijke gedeelte van Duitschland dezer dagen strenge vorst regeert. In Napels van den 14^{den} dezer, wordt ook nog geklaagd over het gansche weder. De bergen bleven steeds vol sneeuw liggen.

BRUNSWIJK den 19^{den} Maart.

Heden werd de nagedachtenis gevierd van de in den jare 1809 alhier doorgeschiedene krijgslieden van *Schill*, en het gedenkteeken, ter herinnering opgericht, ingewijd. De deelneming aan dit feest werd verhoogd door de tegenwoordigheid van den Pruisischen kolonel der gards-husaren, den graaf van *Puckler*, mede een der gewezen krijgslieden van *Schill*, dewelke aan den voet van het gedenkteeken eene treffende aanspraak deed, ten aanhoore van de volksmenigte, welke was zamengevloeid om van de plegtigheid getuige te zijn.

LONDEN, den 25sten Maart.

Eergisteren avond is in het huis der gemeenten door lord *J. Russell*, op de daaromtrent aan hem gerigte vragen, bepaald: dat de tweede lezing van de armenwet-bill voor Ierland op den 17 April aanstaande, en de verdere behandeling van het ministeriele plan, ter afschaffing van de bestaande kerkbelasting in Engeland en Wallis, op den 21sten dier maand zullen plaats vinden. Ook zal er, luidens de verklaring van dien zelfden minister, binnen kort, van gouvernementswege, een nieuwe maatregel ter regeling van de tienden-questie in Ierland, aan dit huis voorgedragen worden.

Eergisteren, dien zelfden avond door lord *J. Russell* gedaan, strekkende tot eene bill, ter afschaffing van de doodstraf, in geval van valscheid enz., te mogen indringen, is, na eenige woordenwisseling, doorgegaan.

Het rapport van de hervormings-bill der Iersche gemeente-besturen is eergisteren avond in het huis der gemeenten, op de motie van lord *Morpeth*, ontvangen en goedgekeurd, en daarop de derde lezing der

zelve, op voordragt van dien staatssecretaris van Ierland, tegen den 7 April vastgesteld.

De in het zelfde huis, op eenige daaromtrent door lord *D. Sturton* gedaan vraag, door lord *Palmerston* afgelegde verklaring, dat, wel te waar, hij (lord *Palmerston*) verleden jaar gezegd had, en toen ook voornemens was, een consulaire agent naar Krakow te zullen zenden, welk dat hij sedert bevonden had, dat deze zaak aan grooter moegelijkheid onderhevig zou zijn, dan hij aanvankelijk gedacht had, en hij, dien ten gevolge, zoodanigen agent niet naar Krakow gezonden had, noch ook thans voornemens was derwaarts te zenden, — heeft Woensdag avond een algemeen gelach verwekt, terwijl lord *D. Sturton* bij die gelegenheid aan gezegden minister van buitenlandische zaken voorloopig te verstaan heeft gegeven, van bewuste zaak, onmiddellijk na de paasth-vacantie, nader onder de aandacht van dit huis te zullen brengen.

Het huis der lords heeft Woensdag avond, op het voorstel van den graaf van *Shaftesbury*, deszelfs zittingen tot Donderdag, den 9 April, geschorpend, welke voorbeeld eergisteren avond medegedeeld door het huis der gemeenten tot Maandag, den 3 April, gevolgd is.

De geregelde gemeenschap tusschen deze hoofdstad en een aantal andere voornamste plaatsen in het zuiden en westen van Engeland is thans nogmaals, ten gevolge van het vallen eener zeer groote massa sneeuw in deze week, vertraagd of gestremd.

Berigten uit Lissabon, loopende tot den 8sten dezer, houden in, dat de daags te voren overhandigde schets aan de cortes van de nieuwe constitutie genoegzaam ten letterlijk afschrift van het Portugesch charter is, met enkele artikelen van de constitutie van 1822 ten gevolge, welke over de verkiesbaarheid der afgevaardigden, het niet mogen bekleeden van het bevelhebberschap over het leger door den koning en de koninklijke Prinsen enz. loopen. Overigens blijkt nog uit deze berigten, dat het Portugesch ministerie in zeer benardden finantieelen omstandigheden moet verkeeren, daar de met veel ontentent ook de bezoldingen der gouvernements-agenten ruim veertien maanden achterstallig zijn.

PARIS, den 23sten Maart.

De zitting der kamer van afgevaardigden van gisteren heeft tot zes ure geduurd. De heer *Janvier* heeft daarin zijn rapport omtrent de aanvraag der supplementaire credieten over de dienst van 1837, wat het gedeelte aantelngt dat over de Algiersche zaken handelt, ten einde gebragt. De rapporteur heeft tot aan het einde toe vol om de handelingen des maarschalks *Clausel* op eene hoog ernstige wijze, maar toch op een gemagtigden toon, te berispen; en het slot van zijn verslag is als volgt:

» Moet er nu eene tweede expeditie ondernomen worden? (algemeen belangstelling) Als het bestuur dit noodig oordeelt, zal het zeker nieuwe kredieten voor de dienst van 1837 aanvragen. De commissie, die alsdan met het onderzoek dier kredieten belast zal worden, zal dan ook geroepen zijn om zich van de taak te kwijten, waarvan wij ons hebben moeten onthouden.

» Wij hebben ons bij het onderzoek van het verleden bepaald; ons oogmerk is geweest om aan te toonen dat er meer dan zes millioenen zijn besteed, zonder dat er eenige goede uitkomst is verkregen. Zij hebben alleen gestrekt, om het stelsel van expeditie zonder aanhang, dat van den begane af is gevolgd geworden, nog eene grootere ontwikkeling te geven. Wij hebben achtervolgelijk krijg gevoerd in het centrum en aan de grenzen van onze bezittingen, zonder ons ergens op eene vaste wijze te vestigen. Kan men, mijne heeren, langs dien weg het moeilijk werk eener colonisatie tot stand brengen? Heeft hier geheel ontbroken aan beleid en volharding, de twee vereischten, zonder welke men niet kan slagen, en vooral niet in Afrika.

» Met leedwézen, maar met volle overtuiging, leggen wij aan het bestuur en aan het volk bloot wat wij voor de waarheid houden. Wij zouden gemeend hebben aan onzen pligt te kort te doen, als wij zonder strenge berisping het krediet van 5,242,000 franken hadden goedgekeurd.

Op voorstel van den maarschalk *Clausel* zelf, werd de over de kredieten, op aanstaanden Zaterdag bepaald; en of de kamer, na het aanhooren van het rapport, des heeren *Janvier*, gestemd was om de discussie over de wet, in het algemeen, wijs voor te zetten, zoo is men er toch niet toe gekomen.

den slechts over één artikel gestemd. Deze discussie is heden vervuld.

— Het rapport van den heer Janvier schijnt zeer naar den zin van het ministerie te zijn, waartoe men moet besluiten uit den lof, dien het Journal des Débats daarover aan dien afgevaardigde toezwaait.

Te gelijker tijd met het rapport van den heer Janvier, is ook het lang aangekondigde wetschrift van den maarschalk Clausel in het licht verschenen. Hetzelfde ministeriele blad, deze verschijning aankondigende, en daarvan de voorrede en het slot in zijne kolommen opennemende, laat zich aldus daarover uit: « De maarschalk werpt niet voor de beschuldigingen van zich af, waarmede hij zich bezwaard geloof. De taal, die hij bezigt, ademt verbolgenheid, en is dreigend. Drikt kan niets goeds uitwerken in reene zaak als de onderhavige. (Die gaat aan niemand, en wij raden den maarschalk Clausel, evenzeer als zijne tegenstanders, aan dat zij kalm blijven.»

De voorrede der brochure van den maarschalk bevat onder anderen het volgende: « Bina zeven jaren heeft Frankrijk Algiers reeds in zijne magt en na zeven jaren vraagt Frankrijk nog wat men met Algiers doen zal. Ik verklaar dat ik het niet weet. Als ik echter een besluit moest trekken uit het gedrag dat men omtrent dit land en omtrent mij volgt, dan zou ik aanleiding hebben om te gelooven dat men onze verovering wil laten varen.

Hij rigt onder anderen ook het woord tot de jeugdige franche oper-officieren, hangt hun een tafersel op van zijn leven en van de daden die hij aan zijn land bewees, raadt hun om hem hierin na te volgen, maar vraagt aan het slot, die hij welke niet na kan laten op een franche gemoed indruk te maken: « En wat zult ge door dit alles verworven hebben? eene onbeschofte afzetting, ter oorzaak van eenen tegenspoed, waartoe het bestuur met alle kracht heeft medegewerkt.

« Ga dus uwen gang, jonge generaals; kom aan, waag uw leven, verlijft uwe schoone jaren in almattingen en ontberingen; stort uw bloed zonder bedenking en zonder mate; hoop op roem, op een naam, op fortuin: en zie wat u wacht; want dit, dit valt mij ten deel. — O! ik moet bekennen dat toen ik uit Algiers in Frankrijk terugkeerde, ik diep gekrenkt was door alles wat ik hoorde. Te moeten zien dat men van geen laster hoe ook genaamd is teruggedeeind; dat niemand mijne tegenwoordigheid had afgewacht om den aanval tegen mij te beginnen; te ondervinden dat al mijn dienstdaag mijn beschuldigers geen ogenblik in hunne voortvarendheid had kunnen strekken; te gevoelen dat een onberispelijk leven evenmin iets uitwerkte als het een verachtelijk leven zou gedaan hebben; niemand te vinden die mij verdedigde; niemand die mijne onbeschofte afzetting weent of die mijn raande lofspraak niet 's GRAVENHAGE, den 23sten Maart.

Naar men vermeent is het houden van openbare gebeden in de verschillende kerken der onderscheidene gezindheden voorschreven, ten einde voor de gelukkige bayalling van H. K. H. Prinses Albert (dochter des Konings), die zich in eenen gezegenden staat bevindt, de gunstige beschikking de Almagtigen af te smeeken.

Bij de hervattingen van de zittingen der Tweede Kamer der Staten-Generaal op den 28sten April aanstaande, zal het ontwerp van wet tot tijdelijke aanvulling der bepalingen omtrent de enkele en misdadige bankbraak, opmiddellijk een ontwerp van beraadslaging der Kamer uitmaken, terwijl wijders zullen worden behandeld: 1. de ontwerp, houdende wijzigingen en veranderingen in het eerste boek van het wetboek van burgerlijke regt vordering; en 2. de zeven voordrachten, noemens het tweede boek; zulende, naar men verzekert, ook de ontwerpen, betrekkelijk het derde boek, aan de Kamer worden aangeboden.

— In deze residentie is overleden de heer Mr. Johan Hendrik Sneijman, sinds 1833 eerste Griffier bij het Hoog-Gerechts-hof te Lezer stede.

ROTTERDAM den 27sten Maart.

Oosten is ter gelegenheid van het paaschfeest in de nieuwe R. O. St. Laurentskerk in den Houttuin, de schoone Muziknis van onzen vermaantelijke landgenoot, den heer J. B. van Dree, uitgegeven door de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst op eene voortreffelijke wijze uitgevoerd, onder directie van den componist zelf, terwijl door den heer W. P. de C. Vriest de tenor en door den heer J. van der Kamp partij gezongen werd. Een buitengewone toevloed van menschen heeft die plechtigheid niet gepast verbied bijgewoond.

AMSTERDAM den 28sten Maart.

Effecten-Sociëteit van 27 Maart.

Wij zijn heden uit Spanje zonder nadere tijdingen; particuliere brieven uit Madrid geven de vrees te kennen, dat, bij ongunstige legerbewegingen, de hoofdstad niet rustig blijven zal; men vrees voor Carlistische en republikeinische bewegingen; bijzonder is het volk op Madrid zeer verbijnd, dat echt en zij slechts gissingen.

Enige weinige postjes 2½ pCt, zijn heden a 3½ en 4½ afgegeven. Ardoins 2½, 2, 1½, 1, met eenigen handel.

Beurs van den 28 Maart.

Nieuws uit Spanje, en in de prijzen der Spaansche schuldbriefen, meldenswaardige veranderingen. Journal der prijzen:

Holland. Eenige postjes 2½ pCt. zijn a 52½, later a ½ afgegeven; dit is de blijvende prijs; 5 pCt. 100, 100, bij wefnig affaire; kansbiljetten 2½, 2, 1½ gebleven; oud Sündicaats geoffereerd, en van 93½ tot 92, gevallen en 93 gesloten; nieuwe aanvankelijk 76½, later tot 76 gedaald; oude aandelen, handelmaatschappij 183 aanvankelijk later tot 182 gedaald, en op deze hoogte gebleven.

Spanje. Ardoins 2½, 2, 1½, bij eenigen, doch niets beduidenden handel; Passive a 6½ in kleine partijjes afgegeven.

Russische en Oostenrijksche schuldbriefen onveranderd.

Columbia zeer flaatv, 18½, 18 gedaan.

Mengelwerk.

Beschouwingen van de verschillende standen en beroepen in de Burgerlijke Maatschappij.

Het eerste, dat ons in het oog moet vallen bij de beschouwing van eene burgerlijke maatschappij, is de verbazend groote verscheidenheid van standen en beroepen, die wij daarin zien plaats hebben. — Zoo lang de mensch in den zoogenamden natuurstaat leeft, heeft hij weinig behoeften; gene andere, dan die de nooddrift der natuur, en wel der dierlijke natuur, terstond medebrenst. Deze bepalen zich enkel bij het eenvoudigste voedsel en deksel, voor zoo ver wezenlijke honger en dorst, en de ongenade van weer en wind, de dingen noodzakelijk maken. Hij bedient zich alleen van dat soort van onderhoud, dat hij vindt in het veld waar hij leeft, en gebruikt hetzelfde meestal zoo als hij het vindt, zonder eenige voorbereiding. Zijn leven is dus vrij eentoonig en eenzelvig, of nagenoeg gelijk aan dat der dieren. Hij gaat uit om zijne prooi te zoeken, eet, drinkt en slaapt, makende bijkans geene andere beweging, dan waartoe de rodd van het oogenblik hem aandriest. Verschillende standen, kunsten en beroepen, zijn in dezen staat onbekend.

Maar hoe geheel anders is het hiernede bij de menschen gesteld, in groote maatschappijen vereenigd. En deze vereenigingen zouden wij ook naar vinnig ver ingangt zijn, den eigenlijken, den be- standden, den natuurlijken staat van den mensch op aarde noemen, dan straks gemelde. Zijn geheele aangeleg bewijst dardelijk, dat hij voor de gezelligheid gestrepen is, daar hij buiten dezelve het kunstvermogen, dat hem boven de dieren verheft, en voor zoo velerlei ontwikkelingen en wijzigingen vatbaar is, grootendeels te vergeefs van zijnen Schepper zou ontvangen hebben. Hoe hoog men dan ook somtijds moge opgeven van dien eersten natuurstaat, van de eenvoudigheid, en volstrekte gelijkheid van stand en levenswijze, daaraan eigen — wefning tosh vertoont zich in denzelfden de eigenlijke en onderscheidende natuur, die den mensch tot een' mensch maakt, bestaande in die rijke begaafdheden van vernuft en hart, welke niet minder tot zijne oorspronkelijke gesteldheid behooren, idan de lichamelijke vorm. En deze begaafdheden moeten noodwendig onder een onnatuurlijken dwang liggen, of slapende en ongeoeffend blijven, zoo lang hij in eenzame wildernissen omzwerft, en eveneens als de dieren van het veld leeft, niets doende dan voor zich zelven jagen en visschen.

Maar wanneer de afzonderlijke menschen zich in huisgezinnen vereenigen, daarna in uitgebreider stammen, en eindelijk in volken of wegeordende groote maatschappijen, — dan eerst ziet men, dat, bij opklimming, het redelijk schepsel, mensch genoemd, zijne eigenlijke bestemming, de beschaafdheid, nadert, of kan naderen; dat de menschelijke waarde gelegenheid heeft uit te komen, en de onderscheiden vermogens, om zich in werkzaamheid te zetten, overeenkomstig de bedoeling van zijnen Schepper.

Eene groote menigte behoeften worden zekerlijk geboren in, dan gezelygen staat, die de andere niet keede. De ontwerpen van belang en vermaak breiden zich naar verschillende zijden uit. Men kan zich niet langer vergenoegen met de eerste noodwendigheden des levens. De algemeene trek en begeerten hebben ook de lekkernijen, de gerieflijkheden ten doel. De verfijning en zelfs de ware beschaving van de menschelijke natuur, vorderen gedurig nieuwe en verscheidenheid van voldoening. De geest, zoo wel als het ligchaam, heeft zijne behoeften, doende tevens zijne eischen gelken op genot en verlustiging. En ziet daar den grond van het geheele bedrijvvolle leven in de maatschappij, van de onderscheiden standen en beroepen in dezelve.

Hegeen voor enkele op zich zelven staande krachten onuitvoerlijk was, wordt nu door vereeniging ondernomen en ten uitvoer gebracht. Elk is een bijzondere post aangewezen, dien hij heeft waar te nemen; om als een lid van het groote ligchaam dienst te doen, en te recht voor zijn eigen bestaan te zorgen, en naar zijn bijzonderen smaak

liefhebberijen en uitspanningen te zoeken. Overal is beweging en werkzaamheid; en wel te grooter, naarmate een grooter aantal binnen een heiloten kring geplaatst is, of onder de wetten van hetzelfde maatschappelijk verdrag bijeenschaaft, waardoor de behoeften te gelijk met het gevoel van eigen krachten toenemen. En nu ontstaan er bijkans zoovele onderscheiden beroepen en bedrijven, als er behoeften, hetzij wezenlijke en gemarke, zijn, die de groote verzameling van menschen in hetzelfde land voortbrengt.

Ook zullen wij deze verscheidenheid van bedrijven en standen op eene breede schaal eenigermate kunnen afmeten naar de verschillende geaardheden en talenten der menschen, die zich in de samenleving openbaren en ontwikkelen, en naar den onuitputtelijken rijkdom der voortbrengselen, die het aardrijk, dat wij bewonen, oplevert. De aard der dieren laat zich niet verder onderscheiden, dan door het geslacht of de soort, waartoe zij behooren. Hij behoudt steeds dezelfde rigting zonder eenige verandering te ondergaan. Alle dieren van hetzelfde geslacht of soort loopen, om zoo te spreken, den zelfden weg. Maar de menschen passen te regt op hun geslacht het spreekwoord toe: zoo veel hofden, zooveel zinnen. De grondtrekken der menschelijke natuur lossen zich in zeer verschillende gedaanten en uitwerkselen op. De bijkomende neigingen loopen dikwijls zoo wijd uit elkander, als de zijtakken van den stam des hooms. Genoegzaam ieder mensch heeft zijn eigen smaak, en zal, ingevolge hiervan, zijn bijzonder beroep en stand in de wereld uitkiezen, zoo veel van hem afhangt. En aan deze groote verscheidenheid van smaak, is ook die der menschelijke vermogens grevenredigd. Gelijk de keuze der voorwerpen verschillende is, zoo verschillen ook de geschiktheden en bekwaamheden der menschen. Ieder mensch, mag men zeggen, heeft zijn talent, dat hij beter hier dan elders, en beter dan iemand anders, op wins kan nitzetten. En daardoor zijn de menschen in staat gesteld zoo vele bronnen van bestaan, van welvaart en genot te openen, als in de natuur liggen opgesloten. De voortbrengsels der aarde zijn de grondstoffen voor het kunstvermogen en vernuft van hare redemagige bewoners. En in zoo vele storten als dezelve verdeeld kunnen worden, in even zoo vele klassen laten zich de bedrijven en beroepen in de wereld verdeelen. Welk een groot veld van beoefening en be- arbeidung biedt zich aan in het rijk der dieren, der planten en delfstoffen! Hoe vele verschillende soorten bevat ieder van deze hoofdverdeelung! En tot die allen strekt zich der menschen werkzaamheid uit. Die allen vormen verschillende takken van bestaan, van onderzoek en bedrijven, die zich in de maatschappij vertoonen. Hier zijn hoofden, die denken, uitvinden en besturen; daar handen, die werken als de maatschappij behoeften heeft, en de natuur verschillende soorten van bouwstoffen oplevert. En deze heeft in haren schoot eene ontelbare menigte, een verbazenden rijkdom van schatten verborgen, die, door de menschen opgedolven, bewerkt, in verschillende vormen gegoten, en alzoo ten dienste van het gemeene leven bereid worden. Weinig hebben wij gezegd, wanneer wij spreken van landbouwers, van zeevaarders, van handelaars, van kunstenaars, van geleerden, van ambachtslieden en arbeiders. Hierin bestaan slechts de hoofdklassen, van welke ieder weder zijne onderdeelen heeft van grooter en kleiner omvang, en van bijkans ontelbare soorten.

Zekertlijk worden onder deze groote menigte standen en beroepen, die er in de wereld zijn, ook gevonden, die men als nutteloos, zelfs als schadelijk mag beschouwen; die, het gevolg zijnde van de toene- mende weelde of eenige andere verbastering of van verkeerde in- rigtingen en het bestuur der maatschappij, der ijdelheid, der heersch- zucht, en dus alleen het verderf ten dienste staan. Doch voor het overige hebben alle bedrijven, hoe verschillende ook van aard, eene regtstreeksche of zijdelingsche betrekking tot elkander, en tot de wel- vaart van het geheel. Gelijk ons ligchaam verschillende ledematen heeft, aanzienlijke en minder aanzienlijke, die, te zamen genomen, het ligchaam uitmaken en elkanders diensten noodig hebben, zoo staan ook de onderscheidene beroepen in een onderling verband. Gelijk het oog tot de hand niet kan zeggen, ik heb u niet noodig, noch het hoofd tot de voeten, ik heb u niet noodig, — even weinig kan dit ge- zegd worden ten aanzien van de werkende leden der maatschappij, schoon zij ongelijke diensten verrigten, en in zeer ongelijke standen geplaatst zijn, hooge en lage, aanzienlijke en minder aanzienlijke; ja de zoodanige, die ons toeschijnen de minste te zijn, en waarop men niet zelden met kleinachting nederziet, gelijk op de geringe arbeidende klassen, kunnen even weinig, of wel minder gemist worden, dan vele andere, schoon van een schitterender aanzien. De groote hom- mels zijn in waarde niet te vergelijken bij de kleine werk-bijen. Tus- schen het verlevenste bedrijf en het laagste, tusschen den vermaard- sten kunstenaar en den geringsten werkmans, tusschen den grootsten handelaar en de winkelier in 't klein, tusschen de beoelenaars der wetenschappen en den eenvoudigen daglooner, heeft eene trapswijze op- klinding plaats, waardoor zij met elkander in aanraking komen. En deze verbindenis legt den grond tot gemeenschappelijk en bijzonder belang.

(Het vervolg hier a.)

Antwoord aan het Handelsblad.

Tot ons groot leedwezen ontwaarden wij het artikel *Uitspraak voor Oorlog*, voorkomende in het *Handelsblad* van Donderdag 23 Maart, dat gemeld dagblad onze artikelen van 7 en 9 dier maand niet heeft begrepen. In het artikel van den 7den inzonderheid, hetwelk deszels toorn schijnt te hebben opgewekt, was, dunkt ons, de zin blijkbaar genoeg, om een eenigzins gebefend lezer te doen zien, dat onze aanmerking tegen het *Handelsblad* geenszins ernstig gemeend was, maar dat wij iets geheel anders beoogden. De schrijver van het- zelve doe ons de eer aan, onze bedoelde artikelen met eene aandachtige lezing te verwaardigen, en bedenke daarbij, dat juist in de *Arnhemse Courant* (4 Feb. II) de dagbladen zijn verdedigd tegen een compli- ment van *onbescheidenheid*, hun door den heer Hoort gemaakt. Dan zal het wel overbodig zijn aan te toonen, dat wij met het bezigen van het woord *onbescheidenheid* slechts eene zinspeling op dat compli- ment bedoelden, terwijl het woord *dom*, even toepasselijk op ons ge- maakt door onze eigen verklaring *dat wij het verslag ook niet kennen*, niet dan ironisch op te nemen is. Wij hielden een en ander voor duidelijk genoeg, en het doorzigt van het *Handelsblad* voor meer dan toereikende, om onze bedoeling te doorgronden. Naar het schijnt, hebben wij ons dienaangaande vergist, en zulks doet ons des te meer leed, omdat het *Handelsblad*, niet te vreeden met zich in allen ernst tegen eene *feinte* te verdedigen, ons op zijne beurt aanvalt, en dit op eene wijze doet, die, indien men hier niet wat aan toorn moest vergeven, zeer slecht voor deszels *logica* pleiten, en daardoor mis- schien, ten onrechte, op deszels nadere staatkundige artikelen nadee- lig terugwerken zou. Immers, indien het *Handelsblad* zich tegen ons schijbaar verwijt van *domheid* of *onbescheidenheid* verdedigen wilde, moest het bewijzen: dat er van het gebruik der geldmiddelen over 1835 geen uitvoerig verslag was gegeven; zoodat men, zonder eenige domheid, vragen kon: hoe het mogelijk is, dat het gouvernement in de jaren 1835 en 1836, toen de uitgaven voor oorlog en marine dan toch wel niet minder zullen geweest zijn, deze 1½ millioenen, welke op de begrooting niet voorkwamen, heeft kunnen uitgeven zonder toe- stemming der nationale vertegenwoordiging? Want was dat verslag gegeven (een volledig verslag, namelijk, gelijk wij, met den graaf van Hoogstraten, bedoelden), dan kwam de vraag (van het *Handelsblad* niet te pas, vermits aldan uit het verslag blijkbaar was, hoe de gel- den hadden kunnen worden uitgegeven). Of wel het moest, — de onder- stelling latende bestaan, dat het verslag achter gelaten (dom- heim, geniepig, kon zijn afgelegd, — betoogen, dat het geenszins onbescheiden was zich met den staat onzer financien, en de af dan met grondwettigheid van de handelingen der regering in te laten, (een betoog, onzes erachtens, in eenen constitutionelen staat, bijna even overbodig als het bewijs, dat het bij helderen zonneschijn in de donker is.

Geen van beide evenwel wordt door het *Handelsblad* gedaan; maar daarentegen zegt het, dat de schrijver der *Arnhemse Courant* al zeer weinig van den 16den der zaken schijnt te weten; en tot staving hiervan geeft het (koddig genoeg) de gewone en buitengewone uitga- ven voor oorlog over de jaren 1831, 1832, 1833, en 1834 op (waar- over wij geen woord hadden gesproken), maar hield die over 1835- waarover rede was, en die, volgens ons, bekend moesten zijn. Wil het *Handelsblad* zijne beschuldiging van onwetenschap, ons aangewe- ven, volhouden, zoo gelieve het, de gebeurtenissen van vorige jaren, welke wij niet aanroerden noch behoeften aan te roeren, daartende, duidelijk en zoo kort mogelijk te zeggen waarin die onwetenschap be- staat. Is er een uitvoerig en volledig verslag van het gebruik der geldmiddelen over 1835 afgelegd en openbaar gemaakt? Zoo ja, waar is het te vinden? Zoo neen, wil het *Handelsblad* beweren, dat dit niet-alleggen grondwettig is? Een van beide toch moet bewezen wor- den, wij men ons niet grond van onwetenschap beschuldigen. (1)

Uitgaande van de onderstelling, dat het verslag over 1835 was gege- ven (iets hetwelk wij aanvankelijk onderstellen moesten, omdat wij niet onderstellen wilden, dat de grondwet was overtreden), zelden wij, ter bevestiging daarvan, in ons artikel van 7 Maart, dat, bijal- dien het ministerie al eens mogt hebben verzuimd het verschuldigde verslag te geven, de Staten-Generaal het terstond zouden hebben ge- vorderd. Ook hierin vindt het *Handelsblad* onwetenschap; want, zegt het, toen op het einde van 1835 de vertegenwoordiging ontwaarde, dat er uitgaven voor oorlog buiten toestemming der Staten-Generaal geschieden, ging er een huide kreet in de land raadzaal op te- gen deze ongrondwettige handelwijze, — en 15 leden stemden alleen te dier oorzake tegen de staats-begrooting voor 1836. Welnu, dit

(1) Wij hebben, inzonderheid door het aanteekenen der plaats van hoogerzins, duidelijk genoeg te hebben doen blikken, wat wij door een *quasi* verslag, gelijk zij zou zoodanig als het *Handelsblad* schijnt te be- doelen, door zelf op het einde van zijn artikel te kennen te geven, dat het gedaan verslag onvolledig blijft te weten; en zekeren wij niet voor het verslag, bij art. 126 der grondwet voorgeschreven.

isten wij zeer wel, en dit hadden wij geenzins ontkend; maar voer-
 eerst is er onderscheid tusschen het laten opgaan van eenen liden-
 kret (waarover wij niet handelden), en het vorderen van een uit-
 voerig verslag (waarover wij spraken); ten tweede, maken eenige
 leden der Tweede Kamer de Staten-Generaal niet uit. Dat verschei-
 dene edele vertegenwoordigers eene krachtige taal deden hooren, be-
 wijst zulks (ziegeen het *Handelsblad* tegen ons betoogen moest), dat
 de Staten-Generaal, dat is, de Eerste en Tweede Kamer, het verslag
 vorderden? — Wilde het *Handelsblad* ons hier, met grond, onwe-
 sendheid ten laste leggen, zoo moest het de besluiten der Kamers, of
 althans van eene derzelve, opgeven, waarbij den Koning het bedoel-
 de verslag gevraagd werd. Kan het *Handelsblad* bewijzen, dat iets
 dergelijks geschied is? Anders vervalt ook hier zijne beschuldiging
 van onkunde.

« Wat nu eindelijk, » zegt het *Handelsblad*, « wat nu eindelijk
 gaat de meening van den schrijver der *Arnhemse Courant*, dat,
 indien de ongrondwettigheid van het niet toestaan, noch verantwoor-
 den van uitgaven in 1835 en 1836 had plaats gehad, dan voorzeker
 aan de Staten-Generaal geen jaarlijksch verslag van den staat der geld-
 middelen moet zijn gedaan, ook hierin dwaalt hij. Er is wel degelijk
 in October II. zoodanig verslag aan de vertegenwoordiging des lands
 onderworpen, en het is juist uit dat verslag, dat wij de medegedeelde
 opgave van de in 1831—1834 gedane uitgave voor oorlog ontleenen. »
 Hier is het *Handelsblad* het spoor bijster. Wij beweerden geenzins,
 dat er in 1835 en 1836 geen verslag hoegenaamd gegeven was, maar
 spraken slechts, en, gelooven wij, duidelijk genoeg, van het verslag
 over 1835, dat is, van het gebruik der geldmiddelen in 1835. Indien
 zoodanig verslag, en dat wel *volledig verslag* bestaat, hoe kan er dan
 in de afdeelingen verlangd zijn (men zie het *Handelsblad* zelf van
 Donderdag 2 Maart): « dat er aan hen worde bekend gemaakt hoe
 veel er in de jaren 1835 en 1836 als buitengewoon voor oorlog is be-
 steed geworden? » Moet men hieruit niet opmaken, dat er geen uit-
 voerig verslag van het gebruik der geldmiddelen over 1835 gegeven
 is? — Hoe kan dan het *Handelsblad* zeggen, dat wij ten dezen
 dwaalden? Was er reden om ons van onkunde te beschuldigen, dewij
 wij goedgevonden op eene onderstelling te redeneren? op de onderstel-
 ling dat er grondwettig gehandeld was. Wij hadden ons tot taak ge-
 kozen, het meenedige, het gruwelijke aan te toonen van eene on-
 grondwettige handelwijze; het besef van het misdadige eener zulke
 handelwijze noodzakte ons te onderstellen, dat zij niet had plaats ge-
 gegrepen. Wil het *Handelsblad* het ongegronde enzer onderstelling be-
 toogen, het zij zoo; het bewijze dat — de Hemel verhoede het! —
 dat er wel degelijk ongrondwettig gehandeld is: dan kunnen de weder-
 zijdache vertoogen, die van het *Handelsblad* en de onze, een ontzet-
 tend geheel vormen, en, wanneer *Nederland* gezonken is, reden ge-
 ven van de straffe der Godheid, die den meened wreekt, « *Namque*
mihi pro vero constat, omnium mortalium vitam divino numine moi-
ri: neque bonum, neque malum facinus cujusquam pro nihilo haberi:
sed ex natura diversa praemia bonos, malosque sequi. »
 (SALLUST. Orat. II. ad CAESAREM, de Rep. ordin.)

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 Maart 1837. El. 6 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D
 Den 29 Maart 1837. El. 6 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D

Op den 24sten Maart 1837 is te BRUMMEN van eenen zoon
 bevallen. Vrouwe **WILHELMINA TROM-
 PERT**, Wed. A. C. BERNIS.

Heden overleed onze hartelijk geliefte Broeder en Schoonbroe-
 der, de Heer **J. G. H. HENDRIK PAUL
 CAREL THOMAS**, in den onderdom van ruim
 44 jaren, na eene ongesteldheid van eenige weken.

den 24sten Maart 1837.
J. J. BUDDINGH,
A. A. L. BUDDINGH,
 Geb. THOMAS.
P. L. SCHIEFLIN,
A. H. SCHIEFLIN,
 Geb. THOMAS.

VERKOOP VAN DE DOMEINEN.

TOLVERPACHTING.
 De AGENT VAN HET DOMEIN, te Arnhem,
 als daartoe bevoegd gemagtigd, in tegenwoordigheid van den
 Inspecteur der Domeinen in het eerste Ressort, op Maandag den
 3den April 1837, des voormiddags ten elf ure, ten overstaan van het
 openbaar Bestuur te Apeldoorn, aan den meestbiedende V. J. B.
SCHTELLEN.

DE TOLLEN op den grooten weg der eerste klasse
 No. 1 strekkende van Hoewelaken naar Deventer, met uitzon-
 dering van dien nabij Apeldoorn, en zulks voor den tijd van
 twee jaren, elf maanden en zestien dagen, ingaande den 1sten
 April 1837 te middernacht, en eindigende 1 April 1840 te mid-
 dernacht.

De voorwaarden van verpachting liggen ter
 lezing op de gebruikelijke plaatsen, zoo als
 in de deswege aangeplakte bekendmakingen
 staat uitgedrukt.

De Agent voornoemd,
H. J. VAN GENNER.

† † † Op Maandag den 10den April 1837, des middags ten 12 ure,
 † † ten huize van **J. P. FLORUSSEN**, aan
 † † den Velper weg, te Arnhem, zal de Graaf **VAN
 RANZOW**, voor 6 of 12 jaren achtereenvolgende jaren, in het
 openbaar verpachten de halve **BEEKHUIZERWAARD**,
 gelegen onder Arnhem, ten westen van den Veerdam naar West-
 voort, groot ongeveer 4 Bunders, dadelijk na de gunning te
 aanvaarden.

Zullende te gelijker tijd **VOOR AFBRAAK** wor-
 den verkocht de opstand van een Boerenhuis in de Heerlijkheid
Meinerswijk gelegen, genaamd *de Pallandsweerd*.

Waaromtrent onderrigt en aanwijzing te
 be bekomen bij **S. MURKES**, op
 het kasteel te *Meinerswijk*, en ten kantore
 van den Notaris **M. G. VAN ECK**,
 te Arnhem.

In naam des Konings en van het Gerecht.

*Verkoop ter Rolle van de Regtbank van Eersten
 Aanleg, zitting houdende te Arnhem,*

Van een **HUIS, SCHUUR, BERG, BAKOVEN,
 TUIN** en **BOOMGAARD**, benevens **BOUW** en
WEIDE-LAND met **HEIDEVELD** en **HOUT-
 GEWAS**, groot te zamen 5 Bunders, 29 Roeden en 2 Ellen, ge-
 legen in de Gemeente *Putten*, Arrondissement *Arnhem*, Provincie
Gelderland, in huur bewoond door **GERRIT BERENDS**,
 en eene Kamer in dat Huis, in gebruik bij den beslagene, bekend op
 den Kadastralen Legger, Sectie D, No. 294, 306, 326, 343 behouden-
 de de weg naar *Voorthuizen*, en Bouwland van de Kerk te *Putten*
 en een voetpad; voorts aan de landen van **A. ZEGERS**,
 van **J. C. VAN DE KAMP**, van **S. GIELEN**, en
 van den Wed. **K. G. BOSCH**, en Sectie F, No 124 tot 128,
 135 en 136, grenzende aan eenen pilweg en aan het land van **H.
 VAN DE POL**, F. No. 168 tot 175, grenzende aan het Huiner-
 broek, het land van **B. H. PASMANN**, overigens aan eenen
 weg en F. No. 899 tot 902, grenzende het Huinerbroek en de landen
 van **M. BEITEL** en **M. KOMMER**, gearresteerd
 bij proces-verbaal, door den te *Nijkerk* residerenden Deurwaarder
J. D. KLAASSEN den 28sten Februarij 1837 opgemaakt;
 gezien door de Heeren Burgemeester van *Putten* en Officier van het
 Vrederecht van het Kanton *Nijkerk* denzelfden dag; den 3den Maart
 daarop te *Nijkerk* geregistreerd en den 6den Maart daarop volgend
 overgeschreven ten Kantore van Hypotheken te Arnhem; op den 15den
 dier maand gevolgd van gelijke overschrijving ter Griffie der voornoem-
 de Regtbank, alles ten verzoeke van den Heer **JOHANNES
 VAN RAALTEN**, Gemeente-Ontvanger te *Putten*, woon-
 de aldaar, tot Procureur hebbende **M. VISSCHER BOUR-
 RICIUS**, te Arnhem in de Koningstraat, F. No. 32, woon-
 achtig, en ten lasten **DERK GERRITSZON**, openba-
 renaar onder *Putten* woonachtig.

De eerste lezing der Memorie van Lasten is bepaald op den 17den
 Mei 1837, ter Rolle van de Regtbank bovengenoemd.
 In Fidem.
VISSCHER BOURICIUS,
 Procureur.

† † † Die iets te vorderen heeft van, of schuldig is aan
 † † wijlen **J. LIMPERS**, in leven Herbergier, te
 † † Arnhem, gelieve daarvan franco-opgave of betaling te
 doen, voor 10. Mei 1837, ten kantore van den Notaris **M. G.
 VAN ECK**, te Arnhem.

† † † **UITDEHANDTE KOOP:**
 † † verzameling **ORANJEBOOMEN**, onder-
 † † scheidene grootte en soort; alsmede eenige **FLORUS-
 TINES** en **OLEANDRES**, te koop bij **G. JAN-
 SEN**, Wijk F. No. 69; Koningstraat, te Arnhem.

† † † **DIE EENZHA** in het Koninkrijk *Wurtem-
 † † burg*, wensende te *Hertogenbosch*, berigt het geaarde pu-
 † † blick, dat hij alhier te spreken of te ontbieden is, in het
 Hotel der *Nederlandsche* bij **J. ROBERT**, tot Maandag den
 3den April met een assortiment van
BRILLEN, GLAZEN, zoowel voor zwakke als bijzonde-
 oogen.
 Arnhem den 29sten Maart 1837.